

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 P 888095 25 Rev
Sarajevo, 05.06.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Fatime Imamović, kao predsjednice vijeća, Adnana Baručije i Suada Kurtović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice A.M. iz S., ul. J. broj ... koju zastupa punomoćnik Ognjen S. Avlijaš, advokat iz Bijeljine, ul. Gavrića Principa broj 18/I, protiv tuženih: 1. Kanton Sarajevo, Ministarstvo pravde i uprave Kantona Sarajevo, ul. Reisa Džemaludina Čauševića broj 1, koga zastupa Pravobranilaštvo Kantona Sarajevo, ul. Branilaca Sarajeva broj 21 i 2. Federacija Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo pravde Sarajevo, ul. Valtera Perića broj 15, zastupan po Federalnom pravobranilaštvu, ul. Alipašina broj 6/IV, radi utvrđenja i otklanjanja diskriminacije, v.s. 5.100,00 KM, odlučujući o revizijama tužiteljice i tužene Federacija Bosne i Hercegovine, izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 P 888095 23 Gž od 18.10.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj 05.06.2025. godine, donio je:

P R E S U D U

Revizija tužiteljice se djelimično usvaja i nižestepene presude preinačavaju tako što se utvrđuje da je nezakonita odluka prvotuženog broj 03-02-04-26210/20 od 13.01.2021. godine o poništenju javnog konkursa od 20.07.2020. godine i o istovremenom raspisivanju ponovnog konkursa za izbor jednog notara sa službenim sjedištem na području Kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo.

U preostalom dijelu revizija tužiteljice se odbija.

Preinačava se i odluka o troškovima postupka na način da svaka stranka podmiruje svoje troškove.

Revizija tužene Federacije Bosne i Hercegovine protiv rješenja drugostepenog suda o odbacivanju žalbe se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 P 888095 21 P od 30.06.2023. godine odlučeno je:

„I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

1. Utvrđuje se da je nezakonita odluka prvotuženog broj 03-02-04-26210/20 od 13.01.2021. godine o poništenju javnog konkursa od 20.07.2020. godine i o istovremenom raspisivanju ponovnog konkursa za izbor jednog notara sa službenim sjedištem na području Kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo.

2. Utvrđuje se da je prvotuženi Ministarstvo pravde i uprave Kantona Sarajevo svojim aktima broj 03-02-04-26210/20 od 13.01.2021. godine i broj 03-02-04-26210-4/20 od 14.01.2021. godine da se poništava konkurs broj 03-02-04-26210-4/20 od 20.07.2020. godine povrijedilo

pravo tužiteljice na jednako postupanje u vezi sa izborom jednog notara sa službenim sjedištem na području Kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo u odnosu na prvorangiranu kandidatkinju sa utvrđene liste kandidata koji ispunjavaju objavljene uslove za notara, te se utvrđuje da su isti u tom dijelu u odnosu na tužiteljicu diskriminirajući.

3. Utvrđuje se da je drugotuženi Federalno ministarstvo pravde Sarajevo svojim aktom broj: 02-49-2863/20 od 06.01.2021. godine povrijedilo pravo tužiteljice na jednako postupanje u vezi sa izborom jednog notara sa službenim sjedištem na području kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo u odnosu na prvorangiranu kandidatkinju sa utvrđene liste kandidata koji ispunjavaju objavljene uslove za notara, te se utvrđuje da je isti u tom dijelu u odnosu na tužiteljicu diskriminirajući.

4. Obavezuje se prvotuženi da objavi brisanje javno objavljenog akta – konkursa od 13.01.2021. godine u dnevnim novinama Oslobođenje Sarajevo, te u službenim glasilima „Službene novine Federacije BiH“ i „Službene novine Kantona Sarajevo“ na trošak prvotuženog kao i da objavi da se briše javno objavljivanje akta prvotuženog broj 03-02-04-26210/20 od 13.01.2021. godine o poništenju konkursa i o istovremenom raspisivanju ponovnog konkursa za izbor jednog notara sa službenim sjedištem na području Kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo, te mu se zabranjuje da primjenjuje akt broj 03-02-04-26210/20 od 13.01.2021. godine i nalaže mu se da obustavi daljnju konkursnu proceduru iz akta prvotuženog broj 03-02-04-26210/20 od 13.01.2021. godine, u roku od tri dana.

5. Obavezuju se tuženi da nastave i okončaju postupak izbora kandidata sa utvrđene liste za izbor jednog notara sa službenim sjedištem u Kantonu Sarajevo, Općina Novi Grad na osnovu i u okviru javnog konkursa od 20.07.2020. godine, tako da se nalaže tuženim i to prvotuženom Ministarstvu pravde i uprave Kantona Sarajevo da sprovede konkurs i izvrši izbor sljedećeg kandidata sa utvrđene liste kandidata koji ispunjavaju objavljene konkursne uslove za notara na konkursu broj 03-02-04-26210-4/20 od 20.07.2020. godine za notara sa službenim sjedištem na području kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo, a drugotuženom Federalnom ministarstvu pravde Sarajevo nalaže se da za to izda posebnu saglasnost, sve u roku od 15 dana.

6. Nalaže se tuženim da solidarno naknade troškove parničnog postupka koji se sastoje od takse na tužbu i presudu u visini koju odredi sud, troškove eventualno uplaćenih predujmova, troškova zastupanja po kvalifikovanom punomoćniku advokatu koji se sastoje od troškova za sastav tužbe prema troškovniku koji je njen sastavni dio te druge troškove zastupanja koji nastanu u toku postupka, sve u roku od 15 dana.

II. Obavezuje se tužiteljica da prvotuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.620,00 KM, sve u roku od 30 dana.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 P 888095 23 Gž od 18.10.2024. godine odlučeno je:

„Žalba tužiteljice se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Žalba drugotuženog se odbacuje kao nedopuštena.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova sastava žalbe.

Odbija se zahtjev prvotuženog za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.“

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavila tužiteljica (preko punomoćnika – advokata) zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija prihvati i pobijana drugostepena presuda preinači na način da se usvoji tužbeni zahtjev. Tužiteljica je podnijela i lično reviziju.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavila tužena Federacije BiH zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s

prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači na način da se tužbeni zahtjev u cijelosti usvoji, ili ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužiteljice i tužene Federacije BiH tuženi Kanton Sarajevo je osporio osnovanost revizijskih razloga i predložio da se revizije odbiju kao neosnovane.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u reviziji i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 241. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, dalje ZPP), ovaj sud je odlučio:

Revizija tužiteljice je djelimično osnovana, dok revizija tužene Federacije BiH nije osnovana.

Revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom, u granicama razloga navedenih u reviziji, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava (čl. 241. st. 1. ZPP).

Suprotno revizijskim navodima tužiteljice prihvatanjem sudske ocjene dokaza izvedenom od strane prvostepenog suda, u postupku pred drugostepenim sudom nije učinjena povreda odredaba parničnog postupka iz člana 209. stav 1. u vezi sa članom 8. ZPP.

Naime, sudsku ocjenu dokaza izveo je prvostepeni sud i to upravo na način propisan odredbom člana 8. ZPP tako da je izvedene dokaze ocijenio po slobodnom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka. To uvjerenje opravdao je uvjerljivim i logičnim razlozima pa u postupku pred drugostepenim sudom prihvatanjem takve ocjene dokaza nije ostvarena povreda odredaba parničnog postupka iz člana 209. stav 1. u vezi sa članom 8. ZPP. Nadalje, suprotno prigovoru revidentice obrazloženje drugostepene presude ima sve elemente propisane članom 191. stav 4. ZPP.

Drugostepeni sud je u žalbenom postupku postupio u skladu s odredbom člana 231. ZPP i u obrazloženju presude ocijenio sve žalbene navode koji su od odlučnog značaja za donošenje odluke u ovom sporu.

Prema tome, u pobijanoj presudi nisu počinjene povrede odredaba parničnog postupka na koje ukazuje tužiteljica.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice da se poništi kao nezakonita odluka prvotuzenog o poništenju javnog konkursa od 20.07.2020. godine i o istovremenom raspisivanju ponovnog konkursa za izbor jednog notara sa službenim sjedištem na području Kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo, utvrđenje da je tužiteljica diskriminirana od strane tuženih, te nalaganje tuženim da nastave i okončaju postupak izbora kandidata sa utvrđene liste za izbor jednog notara.

Odlučujući o predmetnom tužbenom zahtjevu nižestepeni sudovi su utvrdili da se tužiteljica prijavila na konkurs za izbor jednog notara sa službenim sjedištem na području Kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo. Dalje je utvrđeno da je provedena konkursna procedura na način da je Komisija Ministarstva pravde i uprave Kantona Sarajevo za sprovođenje konkursa na osnovu člana 29. stav 4. Zakona o notarima („Službene novine Federacije BiH“, broj 45/02) dana 12.10.2020. godine Zapisnikom broj 03-02-04-26210-3/20

konstatovala ocjene kandidata (M.S.V. 9,16 i A.M. 7,99). Ministarstvo pravde i uprave Kantona Sarajevo dana 17.11.2020. godine od Federalnog ministarstva pravde zatražio je saglasnost za prvorangiranog kandidata M.S.V., nakon čega je Federalno ministarstvo pravde uskratio svoju saglasnost na izbor predloženog kandidata, navodeći da je uputno obustaviti dalju konkursnu proceduru, te izvršiti poništenje predmetnog konkursa, obzirom da bi izbor prvorangiranih kandidata doveo u pitanje ugled notarske službe kao javne službe u FBiH, o čemu je obavještena tužiteljica aktom od 14.01.2021. Tužiteljica je dana 21.01.2021. godine prvotuženom dostavila podnesak naslovljen kao „diskriminacija“ na akt prvotuženog od 14.01.2021. godine iz kojeg proizilazi da je poništen konkurs od 20.07.2020. godine, smatrajući da nije bilo osnova za takvo postupanje zbog čega će tražiti sudsku zaštitu od diskriminacije, te predlaže prvotuženom da ne preuzima nikakve aktivnosti za raspisivanje novog konkursa za izbor notara do okončanja sudskog postupka. U dnevnom listu Oslobođenje dana 03.02.2021. godine objavljeno je da Ministarstvo pravde i uprave Kantona Sarajevo dana 13.01.2021. godine poništava konkurs za izbor jednog notara sa službenim sjedištem na području Kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo, te istovremeno raspisuje novi konkurs za izbor jednog notara sa istim službenim sjedištem.

Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi odbijaju tužbeni zahtjev u bitnom zaključivši da je Odluka prvotuženog o poništavanju konkursa i raspisivanju novog pravilna i zasnovana na odredbama članova 26., 28. i 29. Zakona o notarima. Iz istih razloga nižestepeni sudovi odbijaju i dio tužbenog zahtjeva kojim se traži brisanje javno objavljenog akta-konkursa od 13.01.2021. godine te nalaganje tuženom da nastavi i okonča postupak izbora kandidata sa utvrđene liste za izbor jednog notara sa službenim sjedištem u Kantonu Sarajevo, Općina Novi Grad (stav 1. tačke 4. i 5. izreke prvostepenog suda) smatrajući da nije u sudskoj nadležnosti nalaganje prvotuženom da sprovede konkurs i izvrši izbor sljedećeg kandidata sa utvrđene liste kandidata koji ispunjavaju uslove konkursa za notara, kao ni drugotuženom da izda svoju suglasnost za izbor sljedećeg kandidata.

Kada je u pitanju dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje diskriminacije nižestepeni sudovi smatraju da tužiteljica nije učinila vjerovatnim, niti je dokazala da su tuženi u odnosu na nju različito postupali po nekom zabranjenom osnovu.

U revizijskoj fazi postupka sporno je jesu li bile ispunjene zakonske pretpostavke za poništenje konkursa nakon što je Federalno ministarstvo pravde uskratilo svoju saglasnost na izbor predloženog kandidata M.S.V.

Prema odredbi člana 29. Zakona o notarima za notara se mogu izabrati samo takvi kandidati, koji su po svojim radnim i ljudskim kvalitetima dostojni ugleda notarske službe. Kod izbora između više kandidata, koji ispunjavaju uvjete prema članu 26. ovog zakona, odlučujući kriterij je uspjeh postignut na notarskom ispitu. Izbor kandidata prijavljenih na konkurs mora se izvršiti najkasnije u roku od 30 dana od dana isteka roka za podnošenje prijave na konkurs. Rukovoditelj kantonalnog organa za upravu formira komisiju za sprovođenje konkursa, koja utvrđuje listu kandidata koji ispunjavaju uvjete predviđene konkursom. U ovu komisiju, kao član, obvezno ulazi jedan predstavnik kojeg određuje federalni ministar pravde. Rješenje o izboru kandidata donosi rukovoditelj kantonalnog organa za upravu uz prethodno pribavljenu saglasnost federalnog ministra pravde. Kandidati, koji ne budu izabrani za notara, dobijaju pismeno obavještenje, koje sadrži razloge zbog kojih oni nisu izabrani, kao i podatke o kandidatu, koji je izabran za notara. Protiv rješenja o izboru notara može se u roku od osam dana nakon prijema rješenja, odnosno obavještenja uložiti prigovor federalnom ministru pravde. Prigovor protiv rješenja o izboru kandidata za notara zadržava izvršenje rješenja.

Federalni ministar pravde dužan je odlučiti o prigovoru u roku od 30 dana od dana prijema prigovora. Rješenje kojim je odlučeno o prigovoru je konačno. Protiv rješenja iz stavka 8. ovog člana, kandidat ima pravo na zaštitu svojih prava kod nadležnog suda odnosno drugih zakonom određenih organa u roku od 30 dana od dana prijema rješenja donesenog po prigovoru.

Pogrešno je, primijenjeno materijalno pravo odredbe člana 29. Zakona o notarima u dijelu nižestepenih presuda kojim je odlučeno da je zakonita odluka o poništenju i ponovnom raspisivanju konkursa. S obzirom da je prvorangiranom kandidatu uskraćena saglasnost federalnog ministra pravde, a da je na listi kandidata bila tužiteljica koja je ispunjavala uvjete predviđene konkursom nije bilo zakonskog osnova za poništenje konkursa. Navedena odredba daje ovlaštenje federalnom ministru pravde da da prethodnu saglasnost za predloženi konkretnog kandidata, odnosno da uskrati svoju saglasnost i u tome se iscrpljuju sva ovlaštenja ministra. Navedenim postupanjem tuženih počinjena je povreda postupka za izbor prijavljenih kandidata, jer da pozitivnim propisima nije predviđena mogućnost poništenja konkursa, te je time i povrijeđena odredba člana 29. Zakona o notarima, radi čega je valjalo nižestepene odluke preinačiti i tužbeni zahtjev tužiteljice usvojiti u dijelu kojim se traži poništenje odluke o poništenju konkursa od 20.07.2020. godine i o istovremenom raspisivanju ponovnog konkursa za izbor jednog notara, budući da tužiteljici nije omogućeno sudjelovanje u provedenom postupku.

Dakle, postupak sprovođenja konkursa izbora kandidata notara je povrijeđen kada je poništen konkurs jer nije pribavljena saglasnost federalnog ministra pravde za prvorangiranog kandidata iako je na listi bio kandidat koji je ispunjavao uvjete predviđene konkursom, a što dalje upućuje na zaključak da konkurs nije mogao biti poništen dok god je neko od kandidata ispunjavao uvjete konkursa.

Nema, međutim, pravnog osnova za obavezivanje prvotuzenog da sprovede konkurs i izvrši izbor sljedećeg kandidata sa utvrđene liste kandidata koji ispunjavaju objavljene konkursne uvjete za notara na konkursu od 20.07.2020. godine za notara sa službenim sjedištem na području Kantona Sarajevo, Općina Novi Grad Sarajevo, a drugotuzenom Federalnom ministarstvu pravde Sarajevo nalaže se da za to izda posebnu saglasnost. Sud je ovlašten utvrditi da je povrijeđen postupak za izbor prijavljenih kandidata, te poništiti odluke koje su donijete u proceduri izbora, no obaveza je ministarstva da ponovi postupak izbora kandidata, a tuženim se to ne može naložiti odlukom suda jer odredba člana 29. Zakona o notarima ne daje uporište za takvu odluku.

S obzirom na izneseno, kako je materijalno pravo pogrešno primijenjeno na štetu tužiteljice, a nije bilo povrede odredaba parničnog postupka na koje revizija tužiteljica ukazuje, ovaj sud je primjenom odredbe člana 250. stav 1. ZPP odlučio kao u stavu prvom izreke ove presude.

U preostalom dijelu revizija nije osnovana.

Protivno navodima revizije nižestepeni sudovi su pravilno primijenili materijalno pravo odredbe člana 2., 3. i 15. Zakona o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“, broj 59/09 i 66/16 – dalje: ZZD), kada su zaključili da tužbeni zahtjev tužiteljice kojim se traži utvrđenje diskriminacije nije osnovan.

Prema odredbi člana 2. stav 1. ZZD diskriminacijom, u smislu ovoga zakona, smatrat će se svako različito postupanje uključujući svako isključivanje, ograničavanje ili davanje

prednosti utemeljeno na stvarnim ili pretpostavljenim osnovama prema bilo kojoj osobi ili skupini osoba i onima koji su s njima u rodbinskoj ili drugoj vezi na osnovu njihove rase, boje kože, jezika, vjere, etničke pripadnosti, invaliditeta, starosne dobi, nacionalnog ili socijalnog porijekla, veze s nacionalnom manjinom, političkog ili drugog uvjerenja, imovnog stanja, članstva u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanja, društvenog položaja i spola, seksualne orijentacije, rodnog identiteta, spolnih karakteristika, kao i svaka druga okolnost koja ima za svrhu ili posljedicu da bilo kojoj osobi onemogućí ili ugrožava priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravnopravnoj osnovi, prava i sloboda u svim područjima života.

Odredbom člana 3. stav 1. i 2. ZZD definisani su oblici diskriminacije, tako što se pod neposrednom diskriminacijom podrazumijeva svako različito postupanje po osnovama određenim članom 2. ovog zakona, odnosno svako djelovanje ili propuštanje djelovanja kada je neko lice ili grupa lica dovedena ili je bila ili bi mogla biti dovedena u nepovoljniji položaj za razliku od nekog drugog lica ili grupe lica u sličnim situacijama, a pod posrednom diskriminacijom se podrazumijeva svaka situaciju u kojoj, naizgled neutralna odredba, kriterij ili praksa, ima ili bi imala učinak dovođenja nekog lica ili grupe lica u odnosu na osnovu definirane u članu 2. stavu 1. ovog zakona u nepovoljan ili manje povoljan položaj u odnosu na druga lica.

Odredbom člana 15. stav 1. ZZD propisano je u svim postupcima predviđenim ovim zakonom kada osoba ili grupa osoba, na osnovu njima raspoloživih dokaza, učine vjerovatnim da je došlo do diskriminacije, teret dokazivanja da nije došlo do diskriminacije leži na suprotnoj strani.

Tužiteljica je u toku postupka tvrdila da se diskriminacija ogleda u tome da je nezakonitim poništenjem konkursa iz razloga koji se odnose na prvorangiranu kandidatkinju neosnovano se produžilo i na tužiteljicu kao drugorangiranu kandidatkinju jer nije zatražena saglasnost za istu koja ispunjava sve uvjete konkursa, čime je onemogućena da se na ravnopravnoj osnovi postupa sa njenom prijavom.

Za osnovanost zahtjeva iz osnova diskriminacije, mora se utvrditi da je do stavljanja u nejednak položaj došlo zbog jednog od zabranjenih osnova i da zaštićeni osnovi predstavljaju ključni element diskriminacije, kao i da različito tretiranje osoba predstavlja diskriminaciju samo ukoliko se zasniva na jednom od zakonom propisanih zaštićenih osnova.

Tužiteljica tokom postupka nije navela neku od zakonom propisanih osnova na temelju kojih je diskriminacija zabranjena niti ukazala na uvjetovanost nepovoljnog postupanja prema njoj nekom od tih osnova te su stoga pravilno nižestepeni sudovi zaključili da tužiteljici ne pripada pravo na zaštitu od diskriminacije u smislu zakonskih propisa koji zabranjuju diskriminaciju.

Kod toga da su naprijed citiranom odredbom člana 2. ZZD utvrđeni osnovi diskriminacije, pa imajući u vidu činjenice na kojima je tužiteljica temeljila svoju tvrdnju o diskriminatornom ponašanju tuženih, a to da je tuženi povrijedio zakonsku proceduru u postupku imenovanja notara, a da u toku postupka revidentica nije dokazala zbog kojeg je zaštićenog osnova dovedena u nejednak položaj, niti je učinila vjerovatnim da je diskriminirana, pravilno su nižestepeni sudovi primijenili materijalno pravo kada su zaključili da u konkretnom slučaju nema niti jednog od zabranjenih osnova diskriminacije, pa je po ocjeni ovog suda pravilno odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje diskriminacije kao neosnovan (tako stanovište je zauzeo i ovaj sud u presudi broj 32 0 Rs 378208 23 Rev od 12.09.2023.godine).

Zbog navedenog odlučeno je kao u stavu drugom izreke primjenom člana 248. ZPP.

Revizija tužene Federacije BiH nije osnovana.

U konkretnom slučaju revizijom se pobija rješenje drugostepenog suda kojim je odbačena žalba drugotužene Federacije BiH izjavljena protiv prvostepene presude. Obzirom na to, a pozivom na odredbu člana 254. stav 3. ZPP, uvijek je dopušteno izjavljivanje revizije protiv rješenja drugostepenog suda kojim se podnesena žalba odbacuje.

Ispitujući stoga pobijano rješenje u onom dijelu u kojem je žalba tužene Federacije BiH odbačena kao nedopuštena, a kojom je žalbom tužena Federacija BiH pobijala presudu kojom je odbijen tužbeni zahtjev u cijelosti, valja reći da je drugostepeni sud pravilno zaključio da je žalba u tom dijelu nedopuštena. Ovo stoga što tužena Federacija BiH nema pravnog interesa za podnošenje žalbe na presudu budući da je u cijelosti uspjela u parnici, a shodno odredbi člana 213. stav 3. ZPP.

Na osnovu iznesenog valjalo je odlučiti kao u stavu četvrtom izreke temeljem odredbe člana 248., u vezi sa odredbom člana 254. stav 4. ZPP.

Imajući u vidu djelimični uspjeh u parnici tužiteljice, ovaj sud cijeni da ima mjesta primjeni odredbe člana 386. stav 2. ZPP prema kojoj sud može s obzirom na postignuti uspjeh u sporu odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove parničnog postupka.

Predsjednica vijeća
Fatima Imamović, s.r.